

Annika Fuhrmann
Kaisamaija Uljas

Kollaasi – Aikamme kamarimusiikkia 2010

Metropolia Ammattikorkeakoulu
Musiikkipedagogi
Musiikin koulutusohjelma
Opinnäytetyö
23.11.2011

Tekijä(t) Otsikko	Annika Fuhrmann Kaisamaija Uljas Kollaasi –Aikamme kamarimusiikkia 2010
Sivumäärä Aika	31 sivua + 9 liitettä 23.11.2011
Tutkinto	Musiikkipedagogi (AMK)
Koulutusohjelma	Musiikin koulutusohjelma
Suuntautumisvaihtoehto	Musiikkipedagogi
Ohjaaja(t)	Sisällönohjaaja: Petri Kumela Prosessiohjaajat: Annu Tuovila ja Minna Muukkonen
<p>Opinnäytetyömme koostuu kahdesta osasta: teososasta ja kirjallisesta osiosta. Teososa oli helmikuussa 2010 järjestetty Aikamme kamarimusiikkia 2010 – nykymusiikkitapahtuma, jonka konserteista tallennetut äänitteet ja videot ovat tekstiosan liitteenä. Tapahtumaan kuului neljä konserttia sekä pieni improvisaatio-kurssi. Tapahtuma toteutettiin yhteistyössä Korvat auki! ry:n kanssa, jonka säveltäjät ohjasivat teostensa harjoituksia.</p> <p>Tekstiosassa kurkistamme nykymusiikin rooliin musiikin ammattiopinnoissa Suomen musiikkikorkeakouluissa, avaamme Aikamme kamarimusiikkia -tapahtuman taustoja ja tarkastelemme lähemmin oman tapahtumamme järjestelyjä. Aikamme kamarimusiikkia 2010 -tapahtuman järjestelyjen yhteydessä luomme katsauksen pienten musiikki- ja kulttuuritapahtumien järjestämisen yleisistä käytännöistä: niiden rahoituksesta, taiteellisesta johtamisesta ja tuottamisesta. Selvitämme, miten nämä seikat toteutuivat Aikamme kamarimusiikkia 2010 -tapahtuman kohdalla. Kerromme tapahtumaan liittyneestä yhteistyöstä säveltäjien kanssa sekä yhdistelmäroolistamme esiintyjänä ja organisaattorina.</p> <p>Toivomme, että työstämme olisi hyötyä seuraaville musiikkitapahtuman järjestäjille, ja että joku löytäisi Aikamme kamarimusiikkia 2010 -tapahtumassa esitettyjä teoksia ohjelmistoonsa tai kuunneltavaksi työmme liitteinä olevien tallenteiden kautta.</p>	
Teos / Esitys / Produktio	Aikamme kamarimusiikkia 2010 –tapahtuman järjestäminen Liitteinä konserttitallenteet
Avainsanat	kamarimusiikki, nykymusiikki, tapahtuman järjestäminen

Author(s) Title	Annika Fuhrmann Kaisamaija Uljas Kollaasi –Aikamme kamarimusiikkia 2010
Number of Pages Date	31 pages + 9 appendices 23 November 2011
Degree	Bachelor of Music
Degree Programme	Classical Music
Specialisation Option	Music Education
Instructor(s)	Petri Kumela, M.Mus., Minna Muukkonen, D. Mus., Annu Tuovila, D. Mus.
<p>Our thesis consists of two parts: organizing the event Aikamme kamarimusiikkia for contemporary music in February 2010 and writing this thesis. The recordings (both cd and dvd) of the event are attached to the thesis. Aikamme kamarimusiikkia 2010 included four concerts and an improvisation workshop. The event was carried out in cooperation with the Korvat auki association for young Finnish composers who also attended the rehearsals of their own works.</p> <p>In the written part of our thesis we make a short overview of the role of contemporary music in Finland's music universities, illuminate the background of the event Aikamme kamarimusiikkia and deal with the matters of organizing our own event. In that context we explain the main topics of organizing small music and cultural events: financing, artistic leadership and management. We enlighten how these topics were realized in the event Aikamme kamarimusiikkia 2010. We also tell about the cooperation with the composers as well as our double role as artists and organizers of the event.</p> <p>We hope that our thesis can be of some help to students organizing musical events after us. Also we would be glad if the compositions performed in Aikamme kamarimusiikkia 2010 found their way into the repertoire of other musicians and festivals.</p>	
Work/Performance/Project	Organizing the event for contemporary music Aikamme kamarimusiikkia 2010, CDs and DVDs of the concerts are included
Key Words	contemporary music, chamber music, event management

Sisällys

1	Johdanto	1
2	Aikamme kamarimusiikkia –tapahtuman taustaa	3
2.1	Nyky musiikin rooli musiikin ammattiopinnoissa	6
3	Aikamme kamarimusiikkia 2010	9
3.1	Nyky musiikkitaapahtuman järjestäminen	9
3.1.1	Tuottaminen	9
3.1.2	Taiteellinen suunnittelu	13
3.2	Muusikon näkökulma	15
3.3	Aikamme kamarimusiikkia 2010 -tapahtuman sisältö	21
3.3.1	Rank Ensemblen aulakonsertti	21
3.3.2	Kaikuja	22
3.3.3	Ad Lib.	23
3.3.4	Kuulolle!	24
3.4	Tapahtuman jälkeen	26
4	Yhteenveto	28
	Lähteet	31
	Liitteet	32

1 Johdanto

Alussa oli konservatorion kirjaston Atk-luokka, siellä Annika, Kaisamaija sekä muutama muu, uhka Aikamme kamarimusiikkia -tapahtuman ennenaikaisesta kuolemasta kamarimusiikkilehtori, säveltäjä ja kuvataiteilija Juan Antonio Muron eläköitymisen myötä ja Johannes Päckilän puoliksi vitsinä heitetty kommentti: "ottakaa siitä opinnäytetyöprojekti". Sillä kertaa kuittasimme ajatuksen naurulla, mutta sepä ei ottanutkaan kuittaantuakseen, vaan parin viikon päästä hiivimme uudelleen toistemme luo molemmilla mielessä sama kysymys: mitä, jos? Ja sama vastaus: no, toki. Tämä tapahtui keväällä 2009, ja sitten alkoikin tapahtua nopeasti ja paljon. Ensi töiksemme halusimme saada Juan Antonio Muroilta siunauksen ajatuksellemme, onhan Aikamme kamarimusiikkia -tapahtuma ennen muuta hänen aikaansaannoksensa. Muro ei vastustanut ajatusta, päinvastoin, vaikka varoittikin työmäärästä, joka meitä odotti. Aloitimme työmäärän selättämisen vielä samalla viikolla Muron kanssa juteltuamme, ja kesäloman alkaessa olimme laatineet jo useamman tehtävälisan sekä hoitaneet erilaisia asioita projektin käynnistämiseksi.

Muro ei liioitellut varoittaessaan, että työtä on kasoittain. Meitä oli kuitenkin vähintään kaksi kaikkea tekemässä, joten vaikka vastuu ja työ kuormittivat paljon, niin ei kuitenkaan liikaa. Vuorottelimme sujuvasti stressaajan, rauhoittelijan, alkuunpanijan ja jarruttelijan rooleissa siihen asti, kunnes jälkipyykin eli tekstiosuuden tekemisen vuoro tuli. Siinä vaiheessa omaksuimme kumpikin silmänräpäyksessä rauhoittelijan ja jarruttelijan roolit.

Opinnäytetyömme varsinainen työosuus oli helmikuussa 2010 järjestetty Kollaasi – Aikamme kamarimusiikkia 2010 -tapahtuma, ja tässä tekstiosuudessa tarkastelemme työprosessia ja tapahtuman merkitystä. Pohdimme nykymusiikin asemaa ammattiopinnoissa, sen roolia meidän opinahjomme historiassa sekä Aikamme kamarimusiikin juuria Helsingin konservatorion ajoista meidän järjestämämme tapahtumaan asti. Otamme oman tapahtumamme tarkempaan tarkasteluun ja pohdimme sitä järjestäjän ja esiintyjän näkökulmista. Järjestäjän näkökulmaan liittyen teemme katsauksen pienten tapahtumien rahoitukseen, taiteelliseen suunnitteluun ja markkinointiin. Näitä aiheita katselemme vielä Aikamme kamarimusiikkia 2010 -

tapahtuman yhteydessä ja selvitämme, miten ne siinä toteutettiin. Esiintyjän näkökulmasta pohdimme lähinnä kaksoisrooliamme tapahtuman järjestäjänä ja esiintyjänä sekä avaamme esittämämme kappaleiden työprosesseja. Tapahtumamme erityispiirteenä oli yhteistyö säveltäjien kanssa, joten sananen siitäkin lienee paikallaan. Lopuksi käymme läpi tapahtuman sisällön ja pohdimme jälkitunnelmia meissä ja muissa.

Toivomme, että tekemistämme havainnoista ja kirjoittamastamme selostuksesta olisi hyötyä jollekin, joka toivottavasti joskus järjestää nykymusiikitapahtumaa –tai miksei muutakin musiikki- tai kulttuuritapahtumaa. Nykymusiikki on meille lähinnä sydäntä, mutta toki kannustamme kaikkia uhkarohkeita kaikenlaisten tapahtumien organisointiin. Toivomme myös, että Aikamme kamarimusiikkia 2010 jatkaisi elämänsä ainakin siinä muodossa, että siellä soitettua ja sitä varten sävellettyä musiikkia kuultaisiin eri yhteyksissä vielä monet kerrat. Työmme liitteenä ovat äänitteet ja videotallenteet kahdesta tapahtumamme konsertista, ja toivomme, että soitetut teokset löytäisivät tiensä muusikkojen ohjelmistoon tätäkin kautta.

Tapahtuman järjestäminen ja sen purkaminen on ollut varsin antoisaa. Ajan- ja kaaoksenhallinnan lisäksi olemme oppineet tunnistamaan omia jaksamisen rajojamme – ja työntämään niitä etäämmälle.

2 Aikamme kamarimusiikkia –tapahtuman taustaa

Meidän versiomme Aikamme kamarimusiikkia -konserttisarjasta on askel takaisin kohti tapahtuman alkuperäistä pientä ja tiivistä muotoa. Keskustelimme kevään 2009 ja syksyn 2010 aikana useaan otteeseen Aikamme kamarimusiikkia –konseptin kehittäneen Juan Antonio Muron kanssa. Tämän luvun historiakatselmus perustuu pääosin hänen antamiinsa tietoihin.

Tapahtuman järjestäminen alkoi vuonna 1987 silloisessa Helsingin konservatoriossa. Joskin ensimmäisten kertojen yhteydessä tapahtumasta puhuminen tosin lienee hieman harhaanjohtavaa, koska alkuvuosina Aikamme kamarimusiikkia oli vain yksi nykymusiikkikonsertti. Aikamme kamarimusiikkia on alun perin Juan Antonio Muron kitaristeja varten ideoima projekti, jonka tarkoituksena oli kannustaa ja auttaa kitaristeja tutustumaan nykymusiikkiin ja kamarimusiikkiin muiden instrumenttien kanssa. Juan Antonio Muro uskoi, että kitaran tulevaisuus on nimenomaan nykymusiikissa ja kamarimusiikissa, joten Aikamme kamarimusiikkiin osallistumalla kitaristit saisivat uusia valmiuksia päästä sisään sekä nyky- että kamarimusiikin maailmoihin. (Muro 2009; 2010.)

Aikamme kamarimusiikkia -konserteissa on alusta asti ollut tarkoituksena paitsi tutustua uuteen musiikkiin ja esittää sitä myös tarjota opiskelijoille mahdollisuuksia tuotannon suunnitteluun ja sen toteuttamiseen. Aikamme kamarimusiikkia -tapahtumien konsertit ovatkin aina olleet monipuolisia musiikillisen tarjonnan lisäksi myös toteutustavoiltaan. Ensimmäisinä vuosina konsertteja järjestettiin eri saleissa ympäri Helsinkiä, mutta konservatorion ja Stadian saatua uudet tilat Ruoholahdesta 2000-luvun alussa konserttipaikaksi vakiintui konservatorion konserttisali. Tapahtuma laajeni useampipäiväiseksi ja lavalla alettiin nähdä myös kitarattomia kokoonpanoja, kun vuonna 1995 kamarimusiikin lehtorina aloittanut Keijo Aho liittyi Aikamme kamarimusiikin järjestelytyimiin. (Kähkönen 2007, Muro 2009; 2010.)

Ensimmäisten Aikamme kamarimusiikkia -konserttien ohjelmat koottiin teoksista, joita sattui olemaan käsillä sopivaan aikaan. Kitaramusiikkia kuultiin paljon, ensimmäisten konserttien esiintyjät olivat suurimmaksi osaksi Juan Antonio Muron kitaraoppilaita. Juan Antonio itse kuvailee ensimmäisten ohjelmien kokoamista anarkistiseksi. Sen

lisäksi, että Juan Antonio ehdotti opiskelijoille teoksia, opiskelijat etsivät niitä aktiivisesti myös itse. Opiskelijoilla onkin aina ollut hyvin vapaat kädet vaikuttaa Aikamme kamarimusiikkia -konserttien sisältöön. Itse etsimällä opiskelijat tutustuivat paitsi konservatorion kirjastoon myös suureen määrään nykymusiikkiohjelmistoa. Alkuaikoina Aikamme kamarimusiikkia -konserteilla ei ollut mitään määrättyjä teemoja, mutta konsertteihin pyrittiin aina rakentamaan jonkinlainen pitkälinjainen kaari kappalejärjestysten, lava-asettelujen ja valojen avulla. Ensimmäisissä Aikamme kamarimusiikkia -konserteissa sekä taiteellinen että tuotannollinen vastuu oli lähes kokonaan Juan Antonio Murolla; myöhemmin muun muassa valoja, ohjelmatekstejä ja roudauksia hoitamaan saatiin lisävoimia. (Kähkönen 2007, Muro 2009; 2010.)

Aikamme kamarimusiikista kiinnostuneista opiskelijoista ei missään vaiheessa tapahtuman historiaa ole ollut pulaa. Alkuvuosina käytäntö oli se, että Juan Antonio varasi salin, ja opiskelijat ilmoittautuivat soittamaan joko niin, että jollakin oli tiedossa kappale, johon koottiin sitten muu kokoonpano tai että kokoonpano oli tiedossa ja sille etsittiin soitettavaa. Kokoonpanot olivat enimmäkseen duoja ja trioja, isompien kokoonpanojen aikatauluja kun on vaikea sovittaa yhteen. Aikamme kamarimusiikin "kantasoittajista" muodostui kuitenkin myöhemmin kamarimusiikkiyhtye IMU, jossa oli runsaasti jäseniä ja jonka sisällä kokoonpanot vaihtelivat. Juan Antonio sanookin, etteivät kokoonpanot siis varsinaisesti olleetkaan niin pieniä, vaan kaikki kuuluivat samaan Aikamme kamarimusiikkia -esittäjien suureen perheeseen. (Muro 2009; 2010)

Vuodesta 2001 vuoteen 2007 Aikamme kamarimusiikkia -tapahtumaan kuului olennaisena osana viikon leiri, jossa festivaalissa esitettäviä teoksia työstettiin. Leirejä pidettiin Pyhätunturilla, Hollolan Messilässä, Kolilla, Viron Häärdeemestessä sekä Järvenpäässä Kallio-Kuninkaalassa. Ohjaajina leireillä toimivat kamarimusiikin opettajien Juan Antonio Muro ja Keijo Ahon lisäksi mm. Joonas Pohjonen ja Perttu Haapanen. (Kähkönen 2007.)

Ensimmäinen Aikamme kamarimusiikkia -konsertti, josta on jäljellä dokumentointeja, järjestettiin 19.3.1988 Annantalolla. Konsertin nimi oli, kuinka ollakaan, "Aikamme kamarimusiikkia". Ohjelmassa oli musiikkia 1970- ja 80-lukujen avantgardisteilta, ja kaikissa kokoonpanoissa oli mukana kitara. Toisen samana vuonna järjestetyn konsertin teemana oli katalonialainen musiikki, jota myös soitettiin suurimmalta osin

kitaristien voimin. 1990-luvun loppuun asti Aikamme kamarimusiikkia -konserttisarjan laajuus vaihteli yhdestä viiteen konserttiin, ja konsertit olivat erillään pitkin vuotta, mutta vuodesta 2001 asti Aikamme kamarimusiikkia on ollut viikon mittainen ja vähintään viiden konsertin laajuinen festivaali. (Kähkönen 2007.)

Aikamme kamarimusiikkia -viikko syntyi ammattikorkeakoulu Stadian myötä, ja viikkoon liitettiin Stadian kaikki nykymusiikkitoiminta. Konserttien lisäksi tapahtumaan kuului improvisaatiokurssi sekä luentoja nykymusiikin notaatiosta ja esittämisestä. Vuoden 2001 Aikamme kamarimusiikkia -projektiin liittyi myös radionauhan tekeminen YLE:lle Schönbergin teoksesta *Pierrot Lunaire*. Vuoden 2003 Aikamme kamarimusiikkia -tapahtuman uutuuksena tulivat profiilikonsertit. Profiilikonsertti oli opiskelijan tai opiskelijaryhmän kokonaan itse tuottama konsertti, joihin liittyi usein visuaalisia elementtejä, tanssia, puhetta tai näyttelemistä. Profiilikonserttien järjestäjät olivat yleensä pitkän Aikamme kamarimusiikkia -uran tehneitä opiskelijoita. (Kähkönen 2007.)

Vuonna 2004 Aikamme kamarimusiikkia -viikko koki taas uuden muodonmuutoksen, kun sen sisältö laajeni yhteistyöllä Helsingissä järjestettävän nykymusiikkifestivaali Musica Novan kanssa. Ensimmäinen Musica Nova -yhteistyökonsertti oli Anton Webernin musiikin maratonkonsertti. Myöhemmin vuosina Stadian opiskelijat ovat soittaneet Musica Novassa suomalaista, venäläistä, britannialaista ja pohjoisamerikkalaista musiikkia. Vuoden 2006 uutuuksena oli yhteistyö Oulun seudun ammattikorkeakoulun kanssa. Stadialaiset vierailivat MusicaCreativa Oulu -tapahtumassa ja Oululaiset vastaavasti Aikamme kamarimusiikkia -viikolla. Oulu-yhteistyö jatkui vuonna 2007 ja 2008. (Kähkönen, 2007; Muro 2009, 2010.)

Vuosina 2008 ja 2009 Aikamme kamarimusiikkia -tapahtumaa värittivät pianistivierailijat, 2008 Carlo Ambrosini ja 2009 Adolf Pla. Molempina vuosina festivaaliin kuului kolme profiilikonserttia sekä konsertteja, joissa esiintyivät sekä opiskelijat että opettajat. (Aikamme kamarimusiikkia -tapahtumien ohjelmat 2008 ja 2009.)

Aikamme kamarimusiikkia -tapahtumaan on kuulunut vuodesta 2005 lähtien yhteistyö Vapaan taidekoulun kanssa. Vapaan taidekoulun opiskelijat ovat olleet piirtämässä ja maalaamassa harjoituksia ja heidän töistään on koottu näyttely konservatorion aulaan. (Muro 2009, 2010.)

Vuoden 2009 jälkeen Juan Antonio Muro jäi eläkkeelle opetustyöstä, ja Aikamme kamarimusiikkia -festivaalin järjestäminen uhkasi loppua kokonaan. Opinnäytetyömme ajoittui sopivaan saumaan, ja saatoimme jatkaa Aikamme kamarimusiikin perinnettä lukuvuonna 2009 -2010. Sittemmin Aikamme kamarimusiikkia –perinne on jatkunut Metropolian Ajassa-festivaalilla sekä uuden suomalaisen musiikin konsertissa, joka toteutetaan yhdessä nuorten suomalaissäveltäjien kanssa.

2.1 Nykymusiikin rooli musiikin ammattiopinnoissa

Tarkasteltaessa Suomen ammattikorkeakoulujen opetussuunnitelmia huomaa selvästi, että nykymusiikin osuus musiikin ammattiopinnoissa on erittäin pieni. Opetussuunnitelmat eivät tietenkään anna kokonaiskuvaa siitä, millainen rooli uudella musiikilla musiikkiopinnoissa on käytännössä. Niistä saa kuitenkin käsityksen siitä, ettei oman aikamme musiikki ole päässyt tasavertaiseksi ns. perinteisen klassisen musiikin rinnalle. Näyttää siltä, että jopa ammattiin tähtäävien muusikkojen ja musiikkipedagogien keskuudessa nykymusiikissa on kyse marginaali-ilmiöstä. Uudempaan musiikkiin tutustutaan kyllä musiikinteoria- ja -historiatunneilla, mutta usein näillä tunneilla käsiteltävä ns. uusi musiikki näyttää opetussuunnitelmien mukaan pitävän sisällään pääasiassa 1900-luvun alkupuolella sävellettyjä teoksia. (opetussuunnitelmat: Keski-Pohjanmaan amk 2010, Lamk 2009, Metropolia 2009, Oamk 2010, Piramk 2009, Sibelius-Akatemia 2010.)

Toki on tärkeää tutkia sellaisten uranuurtajien kuten Stravinskin ja Schönbergin jo klassikoiksi muodostuneita teoksia, sillä nämä aikoinaan ovat avanneet mahdollisuuden kaikelle uudelle heidän jälkeensä. Johtuneeko sitten aikatauluongelmista, opettajien henkilökohtaisista mieltymyksistä vai jostain yleisestä asenteesta, että teorialunneilla ehditään hyvässä tapauksessa vielä tutustua kenties John Cagen ja Luciano Berion, mutta lähemmäs omaa aikaamme tuskin päästään. Saara Rautio (2007, 13) toteaa opinnäytetyössään, että on osallistunut opintojensa ohella lukuisille uuden musiikin

kurseille niin Suomessa kuin ulkomaillakin, mutta millään kurssilla ei ole käsitelty 2000-luvun musiikkia. Voidaankin siis kysyä, että jos yli 50 vuotta vanhaa musiikkia pidetään edelleen uutena, miten määritellään sitten oman aikamme musiikki?

Vaikka ns. nykymusiikkia käsitellään musiikinteoria- ja -historiatunneilla, tämä ei välttämättä avaa opiskelijalle yhteyttä teorian ja oman soiton tai laulun välillä. Ilman henkilökohtaista kokemusta uuden musiikin harjoittamisesta ja esittämisestä musiikki saattaa helposti jäädä abstraktiksi ja vaikeasti ymmärrettäväksi. Uusi musiikki vaatii soittajalta ja laulajalta usein erilaisia lähestymistapoja kuin perinteinen musiikki. Paitsi sävelkieli myös soittotekniikka saattaa olla kaukana perinteisestä soittoihanteesta, sillä säveltäjät ovat tahallisesti rikkoneet rajoja ja etsineet yhä uusia ilmaisukeinoja. Samalla musiikin notaatiokin saattaa näyttää hyvin erilaiselta kuin perinteinen nuotinnus, sillä uusille soittotavoille on pitänyt keksiä myös uusia merkintätapoja. Tämän takia uusi musiikki vaatii muusikolta joskus vähän enemmän päänvaivaa etenkin aloitettaessa vieraan teoksen työstämistä. Ilman asiantuntevaa ohjausta, tämä saattaa aluksi tuntua ylivoimaiselta.

Ammattikorkeakoulujen opintosuunnitelmista ei löytynyt montaakaan uuden musiikin kurssia, joka keskittyisi nimenomaan käytännön musisoimiseen. Metropolia Ammattikorkeakoulu on Sibelius-Akatemian ohella ainoa laitos, jossa uudelle musiikille on määritelty oma, valinnainen kurssi opetussuunnitelmassa. Sen sijaan ns. vanhan musiikin erikoiskursseja on tarjolla useammassakin ammattikorkeakoulussa. Voidaan ihmetellä, miksei pidetä lainkaan tavattomana, että ammattiin tähtäävät musiikinopiskelijat soittavat vuosi vuodelta samoja teoksia tutkinnoissa, kilpailuissa ja konserteissa. Sama ilmiö esiintyy myös orkestereiden ja oopperatalojen ohjelmistossa kautta maailman, samat vanhat klassikot pyörivät vuosi vuodelta ja viimeisten 50 vuoden aikana sävelletyt teokset muodostavat suhteessa lähes olemattoman osan ohjelmistojen kokonaisuudesta. (opetussuunnitelmat: Keski-Pohjanmaan amk 2010, Lamk 2009, Metropolia 2009, Oamk 2010, Piramk 2009, Sibelius-Akatemia 2010.)

Aikamme kamarimusiikkia -tapahtumalla on ollut tärkeä rooli Stadian sekä myöhemmin Metropolia Ammattikorkeakoulun opiskelijoiden uuden musiikin opinnoissa. Tapahtumaan valmistautuminen musiikkiin tutustumalla ja sitä harjoittelemalla sekä konserteissa käyminen ovat tukeneet merkittävästi opiskelijoiden uuden musiikin

tuntemusta. Aikamme kamarimusiikkiin osallistumisesta on saanut kamarimusiikkiopintopisteitä, ja tapahtumaan osallistumisen on voinut sisällyttää uuden musiikin erikoiskurssiin.

3 Aikamme kamarimusiikkia 2010

Tässä luvussa avaamme tarkemmin Aikamme kamarimusiikkia 2010 -tapahtuman järjestämisprosessia. Kerromme lyhyesti myös yleisesti tapahtumanjärjestämiseen liittyvistä osa-alueista: tuottamisesta ja taiteellisesta suunnittelusta. Kappaleen lopussa kerromme omasta näkökulmastamme esiintyjänä sekä säveltäjäyhteistyöstä.

3.1 Nykymusiikkitapahtuman järjestäminen

Aikamme kamarimusiikkia 2010:n järjestelytyö alkoi toukokuussa 2009 konserttisalien varaamisella. Samana kesänä osallistuimme Viitasaaren Musiikin aika -festivaalin improvisaatiokurssille. Festivaalilla meillä oli oiva tilaisuus poimia ideoita ja inspiraatiota omaa tapahtumaamme varten. Samalla loimme myös kontakteja Korvat auki -yhdistykseen sekä muihin festivaalilla vierailleisiin säveltäjiin. Festivaalilta keräsimme myös adressia Aikamme kamarimusiikkia -tapahtuman säilyttämisen puolesta, sillä koulun rahallinen tuki projektille oli vielä hieman epävarma. Uuden lukuvuoden alkaessa saimme tapahtuman järjestämiselle vihreän valon, ja saatoimme aloittaa sekä tapahtuman sisällön suunnittelun että käytännön järjestelyt.

3.1.1 Tuottaminen

Tapahtumasta tiedottamisen aloitimme syksyn aikana ottamalla yhteyttä Helsingin paikallislehtiin sekä Helsingin Sanomien musiikkitoimittaja Hannu-Ilari Lampilaan ja lähetimme tiedotteen tulevasta tapahtumasta. Helmikuun aikana Töölöläinen, Kamppi-Eira, Lauttasaari-lehti ja Tapiolan lähiseudun asiakaslehti julkaisivat tapahtumasta artikkelin. Hannu-Ilari Lampila ilmoitti iloksemme, että Helsingin Sanomat voi julkaista tapahtumasta etukäteispuffin sekä lähettää arvostelijan konsertteihimme. Lehtiartikkelien lisäksi tiedotimme tapahtumasta Suomalaisen musiikin tiedotuskeskus Fimicille, Suomen säveltäjäin liitolle ja Korvat auki -yhdistykselle, jotka välittivät tiedon eteenpäin nettisivujensa ja omien postituslistojensa kautta. Teimme Aikamme kamarimusiikkia -tapahtumalle omat nettisivut Metropolia Ammattikorkeakoulun

nettisivujen yhteyteen sekä tiedotimme konserteista Facebookin kautta. Tapahtuman kannalta merkittävälle henkilölle postitimme kutsut konsertteihin. Levitimme myös julisteita ja lentolehtisiä ympäri kaupunkia.

Toinen jo syksyllä aloitettu iso urakka oli esiintyjien rekrytointi ja ohjelmiston valinta. Laitoimme koulumme tiedotelehteen ilmoituksen järjestettävästä tapahtumasta, ja yhteydenottoja tulikin niin paljon, etteivät kaikki ilmoittautuneet valitettavasti mahtuneet edes mukaan tapahtuman kolmeen konserttiin. Suurin osa ohjelmistovalinnoista tehtiin Korvat auki -yhdistyksen listaa ja esiintyjälistaa sopivasti yhdistelemällä, ja joitain kokoonpanoista puuttuvia instrumentteja hankimme soittajia hihasta nykimällä. Kaikuja -konsertin esiintyjärekrytointi aloitettiin myös loppusyksystä, omien tietojemme täydennykseksi saimme Juan Antonio Muroilta listan potentiaalisesti innostuvista Aikamme kamarimusiikkia -senioreista, joita lähestyimme sähköpostitse. Saimmekin kokoon melko kattavan läpileikkauksen aikaisempia Aikamme kamarimuusikoita, jo ensimmäisessä konsertissa esiintyneestä JAM-kitarakvartetista edellisvuosien soittajiin saakka.

Eniten aikaa vienyt osuus tapahtuman organisoinnissa oli varmasti aikataulujen yhteen sovittelu ja siihen liittyvä sähköpostiralli. Jokaisella kokoonpanolla oli omien harjoitustensa lisäksi ohjattuja tunteja Petri Kumelan kanssa, sekä säveltäjän ohjaama harjoitus. Useamman muusikon, säveltäjän ja opettajan aikataulujen sekä konserttisalin vapaiden aikojen yhteen sovittelu vaati melkoista päänkäyttöä ja lukuisten sähköpostien vaihtoa. Paitsi aikaa vievää ja stressaavaa, palapelin järjestely oli myös antoisaa; opimme tuntemaan ison joukon kanssamuusikoita sekä monia säveltäjiä.

Vuoden 2010 Aikamme kamarimusiikkia -tapahtuman rahoitus koostui kolmesta osuudesta: Metropolia Ammattikorkeakoulun osuus, Luovan säveltaiteen edistämissätiöltä (LUSES) saatu apuraha ja Fazer-musiikin piano-osaston sponsorointi. Haimme apurahaa ainoastaan Luovan säveltaiteen edistämissätiöltä, koska tiesimme sen myöntävän pienempiä summia suhteellisen monelle taholle. Luimme LUSESin apurahanhakuohjeet ja ajattelimme, että meidän projektimme voisi hyvinkin sopia LUSESin apurahansaajien kohderyhmään. Lähetimme myös sponsorikyselyitä eri musiikkialan liikkeisiin Helsingin seudulla, ja saimme Fazer musiikilta 200 euron

tukisumman. Vastineeksi laitoimme ohjelmakirjan takakanteen Fazer musiikin mainoksen. Metropolia Ammattikorkeakoulu kustansi kamarimusiikin ohjaustunnit, improvisaatiokurssin ohjaajan palkkion sekä tilat ja tekniikan. LUSESin tuella katettiin tiedotuskuluja, konserttitallenteet, esiintymispalkkiot sekä pienemmät käytännön kulut. Fazer musiikin sponsorointisumman käytimme mainosten ja ohjelmakirjojen painamiseen. Kokonaisuudessaan tapahtuman budjetti oli 3 445,41 euroa. Esitettyämme tiliselvityksen tapahtumasta LUSES pienensi yllättäen alun perin 1000 euron tukisummaansa, mistä johtuen jäimme 27,49 euroa tappiolle.

Valtaosa Suomen musiikkitapahtumista saa suurimman osan rahoituksestaan kunnilta ja valtiolta, mutta tukea voi saada apurahoina myös yksityisiltä säätiöiltä. Suomen kulttuuritapahtumien yhteisjärjestö Finland Festivalin selvityksen mukaan sen 74 jäsentapahtuman budjettiin hankittiin vuonna 2007 lähes 4,5 miljoonaa euroa sponsorirahaa yrityksiltä. Yrityksille sponsorointi tuo näkyvyyttä ja brändille vahvistusta. Klassisen musiikin tukeminen ei tuo yrityksille näkyvyyttä kovinkaan suuressa mittakaavassa, vaan tärkeämpi syy klassisen musiikkikulttuurin tukemiseen on yrityksen imagon nostattaminen ja ehkäpä myös henkilökohtaiset mieltymykset. Alkavan musiikkitapahtuman voi olla vaikea saada tukijoita, joten sen kantava tekijä on usein talkoohenki. Myös monet pienet tapahtumat pysyvät pystyssä talkoovoimin. (Tiitinen 2010, 25–26.)

Talkoohenki mahdollisti myös Aikamme kamarimusiikkia -tapahtuman toteutumisen, oman talomme opiskelijoille riitti esiintymispalkkioksi opintopisteet, ja väliaikatarjoilut hoidettiin talkoovoimin yhteistyössä opiskelijayhdistyksemme MURU ry:n kanssa. Onneksemme säveltäjätkin lähtivät mukaan yhteistyöhön talkoohengessä. Tästä yhteistyöstä syntyi kolme kantaesitystä, joista yksi teos oli sävelletty nimenomaan Aikamme kamarimusiikkia varten. Kaikkiin kolmeen konserttiin oli vapaa pääsy, ettei ainakaan pääsylipun hinta tulisi esteeksi konserttiin tulemiselle. Yleisöä olikin paikalla varsin runsaasti. Kaikuja -konsertin yleisömääräksi laskettiin 38, Ad. Lib keräsi kamarimusiikkisalin täyteen ja kuulija-katsojia oli 31. Kuulolle! -konsertti oli ainakin Juan Antonio Muron muistikuvan mukaan kaikkien aikojen Aikamme kamarimusiikkia - yleisöennätys. Kuulijoita oli 103.

Aikamme kamarimusiikkia 2010 -tapahtuman keskeisin kohdeyleisö oli aikaisempien vuosien soittajat ja muu tavalla tai toisella tapahtumassa mukana ollut väki. Aikamme kamarimusiikkia -tapahtuma on yksi harvoista koulumme tapahtumista, joka tunnetaan myös talon ulkopuolella, ja tapahtumaan liittyy monilla paljon lämpimiä muistoja. Piti siis vain osata vetää oikeista naruista saadaksemme riittävästi väkeä esiripun kummallekin puolelle. Modernin klassisen musiikin kaltaisen marginaali-ilmion ollessa kyseessä puskaradio onkin melko toimiva informaatiöväylä. Uutta musiikkia soittavat muusikot, sitä luovat säveltäjät ja muut sen parissa aktiivisesti toimivat ihmiset ovat verkostoituneet ja informaatio kulkee suusta suuhun. Toisaalta meidän oli myös varottava, ettei tapahtumaan tulisi sisäänlämpenemisen tuntua. Kaksi selkeää ryhmää, joiden toivoimme löytävän tiensä tapahtumaamme, olivat muusikot ja kuvataiteilijat. Näin paitsi sen takia, että luotimme heillä olevan kiinnostusta oman alansa tapahtumaa kohtaan myös siksi, että mielestämme muusikoiden ja kuvataiteilijoiden soisi löytävän toisiaan nykyistä helpommin ja moninaisimmin tavoin.

Kuva 1. Väliaikatarjoilun pullatalkoot Helmi Nymanin luona

Festivaalin tapahtuma-aika oli organisaattori-muusikoille varsin hektinen. Kolmen päivän aikana osallistuimme improvisaatio-työpajoihin, esiinnyimme kahdessa konsertissa ja vastasimme neljän konsertin käytännön järjestelyistä. Järjestelyihin saimme apua valo- ja ääniteknikoilta Tuukka Törneblomilta ja Janne Hastilta,

opiskelijayhdistys MURU:ltä, Helmi Nymanilta, joka osallistui kanssamme pullataalkoisiin sekä kitaraluokalta, joka yhteisvoimin kantoi vastuun lavaroudauksesta. Tapahtumapäivinä hoidimme vielä viimeisiä valo- ja taltiointijärjestelyjä, piirsimme lavakarttoja ja informoimme roudareita, hankimme tarvikkeita väliaikatarjoiluun ja pieniä lavasteita, vastaanotimme ja ohjeistimme vierailevia muusikoita ja vastasimme käsittämättömään määrään kysymyksiä.

3.1.2 Taiteellinen suunnittelu

Musiikki- ja yleisesti kulttuuritapahtuman sisällöstä vastaa taiteellinen johtaja. Taiteellinen johtaja on usein tehnyt omalla alallaan jokseenkin merkittävän uran, ja hänellä on näkemystä ja kokemusta luoda tapahtumasta sisällöllisesti mielenkiintoinen ja toimiva kokonaisuus. Taiteellisen johtajan henkilökohtaiset mieltymykset ja kiinnostuksen kohteet saattavat näkyä tapahtuman sisällössä selvästi. Hänen tehtävänsä on luoda tapahtumalle profiili, jolla sitä voidaan markkinoida. Usein taiteellinen johtaja saattaa olla tunnettu henkilö, joka antaa tapahtumalle kasvot. Esimerkiksi Kuopio Tanssii ja soi -tanssifestivaalin taiteellinen johtaja vuodesta 2002 on ollut tunnettu hahmo Jorma Uotinen. Uotinen onkin ollut festivaalille hyvä markkinointiväylä, sillä hänen kasvoillaan ja persoonallaan festivaali on saanut paljon julkisuutta. (Löf 2010, s.12.)

Pienimuotoisissa tapahtumissa ei ole välttämättä erikseen taiteellista johtajaa, vaan tapahtuman järjestäjä tai järjestäjät vastaavat sekä tuottamisesta että taiteellisesta suunnittelusta. Tämä oli käytäntö myös Aikamme kamarimusiikkia 2010 -tapahtuman järjestämisessä, sillä olimme yhdessä vastuussa sekä tapahtuman käytännöllisestä ja taloudellisesta että taiteellisesta suunnittelusta. Taiteellisessa suunnittelussa saimme lisäksi apua kitaransoiton ja kamarimusiikin opettajalta Petri Kumelalta.

Tapahtuman taiteellinen suunnittelu pitää sisällään yksittäisten konserttien ohjelman ja kappalejärjestyksen suunnittelemisen sekä konserttien kokonaisuuden miettimisen. Aikamme kamarimusiikin kokonaisuuden taiteellista suunnittelua rajasi se, että koulun resurssien puolesta oli mahdollista järjestää kolme konserttia. Määrällinen rajaus sopi suunnitelmiimme sikäli hyvin, että olimme jo muodostaneet jonkinlaisen näkemyksen

tapahtuman teemoista, emmekä itsekään halunneet ottaa harteillemme liian massiivista tapahtumaa. Varhaisesta suunnitteluvaiheesta asti mielessämme oli kolme pääteemaa: improvisaatio, uusin suomalainen musiikki ja Aikamme kamarimusiikkia - tapahtumien jatkumo. Kustakin näistä teemoista muodostui tapahtumaan yksi konsertti. Aikamme kamarimusiikin perinne oli esillä Kaikuja-konsertissa, jonka esiintyjät olivat Aikamme kamarimusiikkia -senioreja, improvisaatiokonsertti Ad Lib. syntyi Juho Laitisen pitämän impro-työpajan pohjalta. Kuulolle! -konsertissa soivat nuorten suomalaissäveltäjien uusimmat teokset.

Osallistumisemme Viitasaaren Musiikin aika -festivaaliin improvisaatiokurssille oli alkuna yhteistyöllä Juho Laitisen kanssa ja Aikamme kamarimusiikkia -tapahtumassa Juho piti kahden päivän mittaisen improvisaatiokurssin, joka päättyi Ad Lib. -konserttiin, improvisoituun musiikki- ja kuvataideiltaan.

Kuva 2. Improvisaatiokurssia Bulevardin juhlasalissa

Kaikuja ja Kuulolle! -konserttien ohjelmat muodostuivat pääosin sen perusteella, mitä kokoonpanoja ja kappaleita oli tarjolla. Kaikuja-konsertin esiintyjät ehdottivat soittamiaan teoksia itse, ja Kuulolle! -konserttia varten saimme Korvat auki -yhdistykseltä listan teosehdotuksia, joista valikoimme halukkaiksi ilmoittautuneille kokoonpanoille sopivia teoksia. Taiteellisen suunnittelun osuus olikin lähinnä

konserttikokonaisuuksien ja kappalejärjestysten suunnittelu. Teosjärjestyksiin vaikutti paitsi musiikillisen kaaren rakentaminen myös käytännöllinen puoli: vaihtuvien kokoonpanojen vaatimien roudausten määrä pyrittiin minimoimaan.

Koska Aikamme kamarimusiikkia 2010 oli monessakin mielessä Vapaa taidekoulu – yhteistyön juhlavuosi, halusimme yhteistyön näkyviin myös tapahtuman visuaalisessa ilmeessä. Vuosi 2010 oli paitsi 10-vuotisjuhla myös viimeinen vuosi yhteistä taiteentekoa. Aikaisempina vuosina Vapaan taidekoulun kuvataiteilijat ovat olleet lähinnä kullisseissa, maalanneet ja piirtäneet harjoituksia. Tällä kertaa kuvataiteella oli paikkansa myös lavalla, kun Johannes Heikkilä oli mukana Ad. Lib -konsertin esityksessä maalaten oman improvisaationsa soitetun musiikin rinnalle ja Johanna Ropen maalaukset kuvittivat Kuulolle! -konsertin. Johanneksen kädenjälki näkyi myös tapahtuman mainosmateriaalissa: julisteen ja lentolehtisten taustana oli Johanneksen maalaus, jonka päälle olimme liittäneet tekstin. Ohjelmakirjan kansi ja rintanapit olivat osia samasta maalauksesta. Kuulolle! -konsertin taustaksi Johanna Rope valikoi sopiviksi katsomiaan teoksia, ja kappaleiden harjoituksia kuuntelemalla valitsimme yhdessä kuhunkin musiikkiteokseen sopivan maalauksen. Visualisoinnin onnistumisesta saimme hyvää ja innostunutta palautetta niin yleisöltä, muusikoilta kuin säveltäjiltäkin.

3.2 Muusikon näkökulma

Aikamme kamarimusiikkia -tapahtuman järjestämisen ohella toimimme molemmat myös esiintyjinä tapahtumassa. Kaisamaija soitti Lotta Wennäkosken teoksessa *Veno*, ja Annika lauloi Miika Hyytiäisen teoksessa *ettette*. Lisäksi osallistuimme Juho Laitisen improvisaatiokurssille ja siihen liittyvään konserttiin.

Annika:

Miika Hyytiäisen *ettette* on ”musiikillinen etydi vapaalle kokoonpanolle”. Säveltäjä ei siis ole määritellyt teoksen kokoonpanoa etukäteen. Tässä tapauksessa säveltäjä oli jättänyt myös musiikillisen ja ylipäänsä taiteellisen vastuun teoksen esittäjille, sillä teoksen partituuri koostui orkesteripartituurikatkelmasta sekä kuudesta harjoitusohjeesta, joiden avulla muusikoiden tuli luoda esitys joka olisi mahdollisimman

erilainen kuin annettu orkesterikatkelma. Meidän kokoonpanoomme kuuluivat pianisti, käyrätorvensoittaja, bassoklarinetisti, pasuunisti ja sopraano. Esiytyksessä kuultiin ja nähtiin lopulta myös tuoleja, muovilämpäreitä ja sähkövatkain. *ettette*:n harjoitusprosessi poikkesi siis huomattavasti perinteisemmän kamarimusiikkiteoksen harjoitusprosessista. Valitsin tämän teoksen Korvat auki -yhdistyksen lähettämältä teoslistalta osaksi omaa kaksoisrooliani esiintyjänä ja tapahtuman järjestäjänä ajatellen, sillä oletin että *ettette*:n kaltainen teos ei tarvitsisi yhtä paljon henkilökohtaista harjoittelua kuin tavanomaisempi nykymusiikkiteos, jonka stemmat voivat olla erittäin työläitä omaksua. Lisäksi minua kiehtoi *ettette*:n improvisatorinen lähestymistapa ja siihen liittyvät haasteet ja mahdollisuudet.

Ensimmäisessä harjoitusvaiheessa analysoimme teoksen liitteenä olevaa orkesteripartituuria ja pyrimme kukin löytämään nuotista kymmenen olennaista ominaisuutta tai piirrettä. Nämä ominaisuudet kirjassimme ylös ja määrittelimme lisäksi ominaisuuksien vastakohtat (esim. legato – staccato, laaja ambitus – suppea ambitus jne.)

Kuva 3. *ettette*n rakennusprosessia

Toisessa harjoitusvaiheessa meidän oli tarkoitus etsiä yhä vain lisää ominaisuuksia ja niiden vastakohtia. Säveltäjä myös kannusti meitä piirtämään, ideoimaan ja improvisoimaan ja olemaan kaikin puolin luovia. Tässä vaiheessa mitään ideaa ei

saanut tyrmätä, mikä ymmärrettävästi harjoituksen luonteenkin takia johti siihen, että aikaa meni suurilta osin pelleilyn puolelle. Jälkeenpäin katsottuna ja säveltäjän paremmin tuntien ymmärrän, että tämä oli varmasti myös harjoituksen tarkoitus.

Kolmannessa harjoitusvaiheessa meidän oli tarkoitus järjestellä ideoita ja muodostaa niistä ryhmiä ja kokonaisuuksia kuitenkin edelleenkin hylkäämättä yhtäkään ideaa. Vasta neljännessä harjoitusvaiheessa tutustuimme partituuriin myös soittamalla ja poimimme sieltä yksityiskohtaisempia asioita ja niiden vastakohtia. Tässä vaiheessa aloimme myös pohtia, millaisen esityksen me kenties halusimme tehdä kaiken tämän materiaalin pohjalta.

Viidennen harjoitusvaiheen tarkoitus oli päättää, mitkä ideat päätyvät lopulliseen esitykseen. Luonnostimme myös isolle paperille jonkinlaisen kartan siitä, miten esityksemme etenisi ja millaiset osat siinä tulisi olemaan.

Ennen kuudenteen harjoitusvaiheen siirtymistä säveltäjä kehotti meitä pitämään viikon tauon, jonka jälkeen meidän tulisi tarkastella omaa suunnitelmaamme vähän kriittisemmin ja etäämmältä. Tässä vaiheessa päätimme lopulliset yksityiskohdat ja aloimme harjoitella varsinaista esitystä.

Säveltäjä Miika Hyytiäinen saapui Helsinkiin muutama päivä ennen konserttia, ja pidimme hänen kanssaan kaksi intensiivistä harjoitusta. Olimme suunnitelleet esityksellemme muodon ja määritelleet eri osien musiikillisen ja dramaturgisen sisällön sekä sopineet muutamia yksityiskohtia. Suurimmaksi osaksi esitys kuitenkin eteni improvisoiden emmekä esimerkiksi olleet kirjoittaneet ylös yhtäkään nuottia. Vaikka viimeisissä harjoituksissa emme varsinaisesti enää muuttaneet mitään, mitä olimme jo aiemmin suunnitelleet, Miikan läsnäolosta oli paljon hyötyä. Koska hänelle kaikki ideamme olivat uusia, hän pystyi katsomaan ja kuuntelemaan esitystämme etäämmältä, kuten yleisö ja näin olleen kiinnitti huomiomme asioihin, joita emme itse olleet osanneet ajatella. Hänen kanssa myös työstimme yksityiskohtia ja tarkensimme jo olemassa olevia ideoita. *ettette* sai Aikamme kamarimusiikkia -tapahtumassa kantaesityksensä.

Kaisamajja:

Lotta Wennäkosken teos *Veno* on sävelletty vuonna 2000 sveitsiläisen Cattrall -yhtyeen tilauksesta. Kappale on moderni venelaulu, jonka taustalla ovat äänet, jotka vesi saa aikaan veneen kylkiä vasten. Teoksen instrumentaatio on alttoviulu, bassoklarinetti, alttoviulu, kitara ja lyömäsoittimet. Aloitimme harjoittelun noin kaksi kuukautta ennen konserttia, aluksi partituurista rytmejä lukemalla ja pikkuhiljaa siirryimme soitinten ääreen. Aikataulujen yhteensovittaminen oli varsin hankalaa, koska viiden kiireisen muusikon aikataulujen lisäksi olimme riippuvaisia lyömäsoitinluokan vapaista ajoista. Harjoituksemme olivatkin aina varsin tehokkaita, koska olimme liiankin tietoisia siitä, ettei yhteistä aikaa ole haaskattavaksi.

Yhteinen työtapa löytyi onneksi aika nopeasti, emme yrittäneetkään soittaa teosta läpi joka kerta, vaan harjoittelimme muutamaa sivua kerrallaan. Aluksi metronomin avulla ja myöhemmin, kun toisten stemmat ja soittotapa tuli tutummaksi, enemmän toinen toisiamme kuunnellen. Alun kaaoksen jälkeen ihmettelimme itsekkin, kuinka nopeasti "harjoittelumukavuus" lisääntyi ja yhteinen työstämistapa löytyi. Petri Kumela ohjasi harjoituksiamme ja toimi ulkopuolisina korvina, ja Lotta Wennäkoski kävi itsekkin ohjaamassa yhden harjoitukset. Työskentely säveltäjän kanssa oli varsin mielenkiintoista, hänen mukaansa ei vähiten hänelle itselleen, teoksen kirjoittamisesta kun oli jo aikaa. Vielä muutama päivä ennen esitystä pidetyissä harjoituksissa Lotta halusi muuttaa joitain asioita, lähinnä sävyjä ja efektien soittotapoja.

Teoksen kokonaisuus muodostuu eri soitinten soittamista pienistä repliikeistä, jotka yhdessä soiden muodostavat epäsäännöllisen keinunnan, liplatuksen veneen keulassa. Jokaisella instrumentilla on instrumentin omien luontaisten äänten lisäksi paljon efektejä ja erikoistekniikoita. Yksittäisiä soitettuja säveliä tärkeämpää on jatkuvuus ja tila, taustan ja "soolon" soittamisen arvaamaton vuorottelu instrumenttien välillä, ja orgaanisuus. Soittaessa mielenkiintoista oli juuri oman roolin nopea vaihtelu soolojen, duo-osuuksien ja taustahumun kesken. Samanaikainen pienten repliikkien nopea vaihtelu ja paikallaan kellumisen tunne hämärsi aikakäsitystä, eikä meillä itsellämmeäkään ollut aivan tarkkaa käsitystä, montako minuuttia musiikkia esityksessä oikeastaan soitimme.

Kuva 4. *venon* esitys, kuva: Johanna Rope

3.2.1 Kokemuksia säveltäjävierailuista

Kuulolle! -konsertin ohjelmisto koostui Korvat auki -yhdistyksen säveltäjien teoksista. Kaikki yhdeksän säveltäjää tulivat harjoittamaan omaa teostaan konservatorion konserttisalissa. Tapahtuman jälkeen lähetimme sähköpostia tapahtumaan osallistuneille muusikoille ja pyysimme heitä kertomaan kokemuksiaan säveltäjävierailuista. Valitettavasti saimme kirjallisesti vain kaksi vastausta. Lisäksi saimme paljon suullista palautetta. Vastanneet opiskelijat kokivat tapaamisten tehostaneen harjoittelua säveltäjien asiantuntemuksen vuoksi. He kertovat saaneensa tapaamisissa tärkeitä neuvoja ja inspiraatiota.

”Säveltäjän tapaaminen oli hieno kokemus. Tapaamisesta tullut inspiraatio vaikutti kappaleen soittamiseen huomattavasti. Tietysti unohtamatta neuvoja, joita saimme kappaleen esittämistä varten. Oikeastaan harjoittelu prosessin huipensi säveltäjän tapaaminen ja se että pystyin esittämään teoksen tietäen että säveltäjä itse oli kuuntelemassa teosta. Hienoa on ollut myös se, että yhteydenpito säveltäjän kanssa on jatkunut esityksen jälkeen.” (Jukka Kääriäinen, säveltäjänä Juha T. Koskinen)

”Säveltäjävierailu tehosti selvästi harjoittelua meidän trion kohdalla. Kappale oli haastava ja vaati pitkän kypsyttelyn mikä johti pieneen turhautumiseenkin, jonka

säveltäjä osasi purkaa rakentavasti. Säveltäjälle soittaminen toimi myös kenraaliharjoituksena ennen varsinaista esitystä ja takasi sen ettei lavalle viety aivan raakaa kamaa. Etenkin yhteissoitto parani. Säveltäjän asiantuntemus teki vaikutuksen ja paljasti ettei merkinnät ole sattumalta lipsahtaneet paperille. Olisi varmaan ollut hyvä tavata säveltäjä myös ihan projektin aluksi ennen varsinaisen työn alkua. Oltais osattu kiertää ilmeisimmät karikot.” (Olli Hyrynen, säveltäjänä Tiina Myllärinen)

Kuva 5. Tiina Myllärinen ja Petri Kumela ohjaavat Myllärisen teoksen harjoituksia

Nämä opiskelijat siis kokivat säveltäjävierailut erittäin antoisina. Ainakin neljän säveltäjän kanssa yhteistyö on jatkunut ja syventynyt Aikamme kamarimusiikkia - tapahtuman jälkeen. Juha T. Koskinen innostui Jukka Kääriäisen ja Antero Pellikan tulkinnasta teoksesta *erBa* siinä määrin, että duo nauhoittaa hänelle keväällä 2011 kaikki kolme osaa teoksesta *Une fête chez M. Saint-Fond*, jonka toinen osa yhteistyön aloittanut *erBa* on. Miika Hyytiäisen ja Annikan yhteistyö on jatkunut Musica Novassa keväällä 2011 Korvat auki -yhdistyksen säveltäjien Punahilkka-musiikkiteatterissa sekä syksyllä 2011 kantaesityksensä saaneessa *Pierrot und drei Schattenträume* -musiikkiteatteriesityksessä, jonka runkona on Schönbergin klassikko *Pierrot Lunaire*.

Jaakko Kortesharjun kanssa yhteistyö jatkui keväällä 2011 kantaesityksensä saaneen kitara-klarinettduon *Electromehanicon* merkeissä. Olli Virtaperko on säveltänyt Johanna Tarkkaselle ja Annikalle duon *Kutsu* sopraano-jouhikonsoittajalle ja sellolle. Teos kantaesitettiin helmikuussa 2011 Vapaan Taidekoulun 75-vuotisjuhlanäyttelyssä Amos Andersonin taidemuseossa.

3.3 Aikamme kamarimusiikkia 2010 -tapahtuman sisältö

Aikamme kamarimusiikkia 2010 -tapahtuma sisälsi kolme varsinaista konserttia, kahden päivän improvisaatiokurssin sekä tapahtuman avanneen aulashown. Esiintyjinä konserteissa oli entisen Helsingin konservatorion, Stadian sekä Metropolia Ammattikorkeakoulun opiskelijoita. Vapaan taidekoulun opiskelijat kuvittivat kahta tapahtuman konserttia sekä olivat tallentamassa tapahtuman tunnelmia harjoituksissa.

3.3.1 Rank Ensemblen aulakonsertti

Koko tapahtuman avasi nykymusiikkiin ja improvisaatioon erikoistunut Rank Ensemble, jossa soittavat Elena Kakaliagou (käyrätorvi), Saara Rautio (harppu), Solmund Nystabakk (kitara) ja James Andean (elektroniikka). Yhtyeen harpisti Saara Rautio on entinen Stadian opiskelija, joka aikoinaan on esiintynyt useassa Aikamme kamarimusiikkia -tapahtumassa ja toimii nykyään aktiivisesti nykymusiikin parissa. Pyysimme Saaraa aluksi esiintymään Kaikuja-konserttiin, jonne kutsuimme Aikamme kamarimusiikkia -senioreita. Saara ehdotti Rank Ensemblea tapahtumaan. Olimme kuulleet yhtyeen improvisaatiokonsertin Koko-teatterissa, ja meistä yhtyeen esitys sopi oikein hyvin Aikamme kamarimusiikkia -tapahtuman henkeen. Koska laaja improvisaatio-osuus ei tuntunut istuvan luontevasti Kaikuja-konserttiin, päätimme että Rank Ensemble saisi avata Aikamme kamarimusiikkia -tapahtuman aulakonsertilla. Yhtye suunnitteli konservatoriorakennukseen noin 45-minuttisen improvisaatioesityksen, joka hyödynsi toimivasti eri kerroksien avoimia siltoja ja avaraa tilaa. Esitys toimi erittäin hyvin sekä kokonaisuutena että äänimaisemana ja performanssiesityksenä, jota kesken esitykseen tulleet vieraat ja talossa liikkuvat ihmiset saattoivat ihmetellä ja ihastella. Rank Ensemble loi näin sopivasti mielenkiintoa herättävän avauksen koko tapahtumalle.

3.3.2 Kaikuja

Ensimmäisen päivän iltakonsertti oli Aikamme Kamarimusiikkia -seniorien esiinmarssi. Konsertissa kuultiin tapahtumassa aikaisempina vuosina soittaneita muusikoita, ja osittain myös tapahtumassa aiemmin soinnutta musiikkia. Esiintyjäkaarti oli kitaristivoittoinen, eikä ihme, onhan koko tapahtuma alun perin kitaristien kamarimusiikillisen sivistyksen lisäämiseksi lanseerattu. Kitarakvartetin, soolokitaran ja kitara-selloduon lisäksi kuultiin saksofoni-lyömäsoitinduoja sekä sopraano -sello -bassoklarinetti ja piano -huilu -sello -trioja. Esiintyjät ehdottivat soittamiaan kappaleita itse, joten mahdollisuudet musiikilliseen sillisalaattiin olivat oivat. Siksipä musiikin looginen eteneminen läpi konsertin oli positiivinen yllätys myös "taiteellisille suunnittelijoille".

JAM -kvartetin esittämä Wayne Siegelin teos *East L.A. Phase* perustuu kahdelle ostinatokuvioille ja siinä yhdistyvät rockmusiikki, meksikolainen kansanmusiikki ja minimalismi. Otsikko viittaa Steve Reichin teokseen "*Piano Phase*".

Lotta Wennäkölsken kitarasoolo *Balai* on saanut innoituksensa rämpytyksestä. *Balai* tarkoittaa ranskaksi luutaa, lattiaharjaa tai pölyhuiskua. "Harjaavien" sointivärien maailma avartuu kitarankielen, sormenpään ja kynnen moninaisten kontaktimahdollisuuksien myötä. Teoksen esitti Petri Kumela.

Saksalaisen Thomas Blomenkampin duoteos *Vier Stücke* (suom. Neljä kappaletta) saksofonille ja lyömäsoittimille koostuu neljästä ilmeeltään ja tunnelmaltaan toisistaan voimakkaasti poikkeavasta osasta. Instrumenttien ominaisia sointivärejä sekoitellaan limittäin läpi koko teoksen, ja sävyskaalaa rikastetaan vielä moderneilla soittotekniikoilla, kuten saksofonin multifoneilla (useilla samanaikaisesti soivilla äänillä) ja slap-kielityksillä. Teoksessa saksofonia soitti Sikri Lehko ja lyömäsoittimia Ville Syrjäläinen.

Per Nørgårdin "*Tales from the hand*" -sarjat, ovat neljä korttipakan eri hahmoja luonnehtivaa kitarasarjaa. Katariina Saarikoski ja Pauli Lamppu esittivät *Hjertendametur*-sarjan, johon kuuluu kitaran lisäksi sello-obligato. Sellon osuus on

hyvin vapaa ja valinnainen, sillä sellon soittamat äänet on pomittu kitaran tekstuurista. Vapaa valinta huipentuu toisen osan "quad libet"-osiossa, jossa sellistiä pyydetään itsenäisesti muodostamaan omanlaisensa melodia kitaran soittamista sävelistä.

Kalevi Ahon *Viisi bagatellia huilulle, sellolle ja pianolle* ovat ilmaisultaan tehokkaita karakterikappaleita. Voimakkaan ekspressiivisen ensiosan jälkeen seuraavat kaunis kehtolaulu, nopea scherzo, synkkä hidas osa sekä lopuksi veikeän tanssillinen finaali. Triossa soittivat Helene Joy, Samuli Hyvärinen ja Risto Kytö. Sama trio kantaesitti teoksen vuonna 2001.

Jonathan Harveyn *Chu* sopraanolle, klarinetille ja sellolle (2002) on omistettu nunna Ngawang Sangdrolille, joka 15-vuotiaana tuomittiin 20 vuoden vankeusrangaistukseen julmaan Draphin vankilaan ja kaikille, jotka ovat kärsineet kidutuksesta ja totuuden tuhkahduttamisesta. Sopraano laulaa tiibetiksi, klarinetti ja sello laajentuvat bassoalaan ensinnäkin kontrabassoklarinetin mukaantulolla ja toiseksi sellon kahden matalimman kielen suureen G:hen ulottuvalla virityksellä. Raa'at matalat äänet kuvastavat "vihantäyteistä" ominaisuutta rakastetusta ja kauniista Tarasta. Teoksen esittivät Margit Tuokko, Mika Seppänen ja Okko Kivikataja.

3.3.3 Ad Lib.

Ad Lib. oli Juho Laitisen pitämän improvisaatiokurssin loppuhuipennus. Kurssi kokoontui kahtena aamupäivänä Metropolian päärakennuksen juhlasalissa. Kurssilla teimme aluksi erilaisia improvisaatioharjoitteita. Esimerkkinä harjoitus, jossa kaikki instrumentit soittivat e-säveltä, jonka päälle kukin soitti vuorollaan vapaan soolon. Lisäksi soitimme vapaata improvisaatiota etukäteen sovitussa tunnelmassa ja harjoittelimme toisten soittoon reagoimista. Konsertti oli noin tunnin mittainen, kolmesta erillisestä "teoksesta" koostuva vapaa improvisaatio. Muusikoiden lisäksi improvisoimassa oli Vapaan taidekoulun opiskelija Johannes Heikkilä, jonka instrumentteina olivat isokokoinen kangas, maalit ja sudit. Musiikki-instrumentteina oli kolme selloa, viulu, huilu, laulu, pasuuna ja kitara.

3.3.4 Kuulolle!

Kuulolle! -konsertissa esiintyivät Metropolian opiskelijat. Osa kokoonpanoista oli jo ennestään olemassa olevia, mutta suurin osa koottiin tapahtumaa varten Korvat auki! -yhdistyksen teosluettelon perusteella.

Juha T. Koskisen teos *erBa* pohjautuu Franz Kafkan "Der Bau" nimiseen novelliin. Kertomuksessa jokin eläin rakentaa maanalaista labyrinttiään ja kuuntelee hiljaisuudessa erilaisia oikeita ja kuviteltuja ääniä. Eläin on koko ajan huolissaan siitä, että joku hyökkää sen pesään. Kahden kitaran ilmaisullista monipuolisuutta on lisätty tamboraefektillä ja kuiskausäänellä. Kaksi kitaraa harhailee pimeässä kuten Kafkan eläin eksyneenä unettomassa todellisuudessa täynnä unia. Kitaroineen harhailivat Jukka Kääriäinen ja Antero Pellikka.

Tiina Myllärisen *Kolmen laulun* runoissa voi havaita asteittaisen muutoksen ensimmäisen runon moniselitteisestä ja särmikkästä maailmasta toisen runon tyyneen ja kolmannen runon iloiseen ja keveään tunnelmaan.

Tuomas Rounakaran *Ama no Gawa* - linnunrata - on japanilainen myytti kahdesta rakastavaisesta, jotka kulkevat avaruuden kiertoradoilla kohdaten vain kerran vuodessa. *Ama no Gawa* on tutkielma ajan ja tyhjän tilan kauneudesta, jotka muodostavat japanilaisen estetiikan ytimen. Samalla se on kunnianosoitus tämän estetiikan suurelle mestarille - Toru Takemitsulle. *Ama no Gawasta* on versiot pianolle ja jousitriolle sekä pianolle ja puupuhaltimille, joista Kuulolle! -konsertissa kuultiin puhallinversio. Teoksen soittivat Hanna Mustaniemi, Sofia Kirchakova, Turkka Inkilä ja Otto Falk.

Jaakko Kortesharjun teos *Con* nokkahuilulle ja kontrabassolle oli Aikamme kamarimusiikin tilaus, jonka soittivat Kaisu Hynninen ja Karoliina Koivusalo. Sävellystyöhön vaikutti Conlon Nancarrow'n musiikki, siitä kappaleen nimi.

Uljas Pulkkinen *trio viululle, sellolle ja pianolle* on tilausteos Kuhmon vuoden 2004 kamarimusiikkikilpailua varten. Aikamme kamarimusiikkia -tapahtumassa sen esittivät Pauliina Lehtinen, Saara Viika ja Anni Syrjäläinen.

Markku Klamin kitaraduo *JÄÄ* on säveltäjän omaan runoon pohjautuva teos. *JÄÄ* on Helsingin kitaraseuran tilausteos vuodelta 2006, ja se kantaesitettiin kitaraseuran joulukonsertissa samana vuonna. Teoksen soittivat Julius Kinnunen ja Juri Mandrygin.

Kuva 6. *JÄÄ*n esitys, kuva: Johanna Rope

Olli Virtaperkon *Hetki* on pieni soolosellokappale, joka sukelta sellon intiimpien äänenvälillisten mahdollisuuksien maailmaan. Osa *Hetken* sävellysmateriaalista löysi myöhemmin tiensä Virtaperkon sello-harmonikkakonsertton sellokadenssiin. *Hetken* esitti Johanna Tarkkanen.

Jan-Mikael Vainion *Eldsjälen* (suom. Tulisielu) on tilausteos Ruotsalaisen normaalilyseon musiikkiyhdistykselle, sen soittivat Johanna Kärkkäinen, Linda Tuominen, Michael Sagulin ja Elina Viitanen.

3.4 Tapahtuman jälkeen

Tapahtuman jälkeen olo ja kalenteri tuntuivat varsin tyhjiltä, mutta asioita oli toki hoidettavana vielä aika liuta, joten saimme pehmeän laskun Aikamme kamarimusiikittomaan arkeen. Saimme äänitteet ja videotallenteet kaikista konserteista ja hoidimme niitä jakoon muusikoille ja säveltäjille, palauttelimme lainattuja tavaroita, teimme yhteenvedon kustannuksista ja yritimme kerätä muusikoilta palautetta valitettavan huonolla menestyksellä. Järjestelmällistä koottua palautetta saimme varsin niukasti; sen sijaan puskaradion ja viidakkorummun välityksellä saimme paljonkin palautetta -iloksemme poikkeuksetta hyvää. Mukana olleet Aikamme kamarimusiikkia -veteraanit pitivät ideastamme kutsua koolle Aikamme kamarimusiikkia -historian kirjo, ja sekä he että muut mukana olleet muusikot olivat tyytyväisiä käytännön järjestelyihin. Monet sanoivatkin, etteivät ennen olleet soittaneet tapahtumassa, jossa esiintyjät olisivat olleet yhtä hyvin informoituja ja heistä olisi pidetty yhtä hyvää huolta kuin meidän versiossamme Aikamme Kamarimusiikkia -tapahtumasta.

Myös kaikkien konserttien yleisöltä tuli varsin hyvää palautetta. Tapahtuman ilmapiiri oli lämmin ja rento, ja sekä yksittäiset esitykset että tapahtuman kokonaisuus oli kuulemma jopa yllättävän korkealla taiteellisella tasolla.

Omastakin mielestämme tapahtuma sujui hienosti. Meitä ilahdutti tyytyväisen yleisön suuri määrä joka konsertissa, muusikoiden hienot suoritukset ja mukanaolon asenne sekä positiivinen mediahuomio. Molemmissa konserttisalin konserteissa oli Helsingin Sanomien toimittaja, ja arvostelut konserteista olivat positiiviset. Kummassakin arvostelussa keuhuttiin tapahtuman lämmintä tunnelmaa sekä korkeaa taiteellista tasoa. Kaikuja -konsertin ohjelmasta jäi yksi teos esittämättä sairastapauksen vuoksi, mutta muuten säästyimme ikäviltä yllätyksiltä.

Aikamme kamarimusiikkia -tapahtumasta on riittänyt purtavaa näin jälkeenpäin vielä reilusti yli vuodeksi tämän kirjallisen osion merkeissä. Samoin edelleen ilahduttaa nähdä esiintyjille ja säveltäjille jaettuja festaripaitoja sekä vapaassa jaossa olleita AKM -rintamerkkejä käytössä. Vielä näin yli vuosi jälkeenpäin tulee silloin tällöin vastaan ihmisiä, jotka tulevat muistelemaan ja kiittelemään hienosta tapahtumasta sekä kysymään, olemmeko järjestämässä jotain vastaavaa vielä joskus uudelleen. Olemme

myös saaneet useita ilmoittautumisia seuraavaa festariamme varten sekä nyt mukana olleilta soittajilta että niiltä, jotka eivät tällä kertaa päässeet mukaan. Aikamme kamarimusiikkia -tapahtuma lienee saanut arvoisensa lopun, mutta muusikoiden ja säveltäjien jatkoyhteistyöhalukkuus on parasta palautetta, mitä järjestäjänä voimme saada.

4 Yhteenveto

Tapahtuman jälkeen varastossa oli paitsi Väsymystä myös kosolti hyviä kokemuksia ja paljon opittuja asioita. Liekö suomalaista penseää perusluonnetta vai mitä, että oppimiseksi helposti laskee vain kantapään kautta opitut asiat, minkä takia meillä oli ensin vaikeuksia hahmottaa sitä, mitä oikeastaan opimme. Hommat sujuivat enimmäkseen niin jouhevasti, ettemme oppineet kantapään kautta oikeastaan mitään. Ainoat ikävät yllätykset tulivat oikeastaan Metropolian ja LUSESin tahoilta, kun syksyllä 2010 huomasimme, että edellisenä keväänä hyvissä ajoin tekemämme salivaraukset oli poistettu meille ilmoittamatta, ja kun LUSES yllättäen pienensikin apurahasummaansa jälkepäin. Asiat saatiin kuitenkin järjestykseen, uudet salivaraukset saatiin aikaan, ja rahalliset tappiotkin jäivät onneksi pieniksi. Hankalimmaksi osuudeksi opinnäytetyötämme osoittautuikin kirjallisen osuuden aikaan saaminen. Kirjoitustyöhön on tullut matkan varrella pitkiä taukoja johtuen siitä, että meidän kummankin kiireiset ajanjaksot ovat osuneet sopivasti eri aikoihin ja opinnäytetyö on saanut odottaa molempien aikataulujen yhtäaikaista väljenemistä. Kirjoitusmotivaatiota on laskenut se, että itse tapahtumasta ehti vierähtää tovi ennen lopullisen tekstin kasautumista sekä se, että kuten aiemmin sanoimme on uuden musiikin maailma tiiviisti verkostoitunut ja viesti onnistuneesta tapahtumasta ja sen jälkipuinti on tapahtunut puskaradioitse eikä niinkään opinnäytetyötekstin kautta. Tässä lieneekin ainoa asia, jonka suhteen on tapahtunut kantapään kautta oppimista: seuraavaa opinnäytetyötä ei tehdä yli vuoden aikahaitarilla. Ajankäyttö oli muutenkin asia, jossa yllätyimme projektimme varrella eniten. Olimme valmistautuneet tekemään kovasti töitä, ja varautuneet suurempaankin kaaokseen kuin mihin lopulta jouduimme, mutta se, miten paljon aikaa sähköpostiralli vei, yllätti meidät perusteellisesti. Näin jälkepäin vähän harmittaakin, ettemme pitäneet mitään kirjaa siitä, kuinka monta sähköpostia tapahtumaan liittyen lähetimme ja montako tuntia niiden äärellä istuimme. Tuloksena olisi ollut melko hurjia lukuja.

Pienen budjetin pientä tapahtumaa järjestäessämme opimme, miten saada aikaan hyvää tulosta niin, ettei melko hurjia lukuja pääse tilinpäätökseen. Opimme käyttämään hyväksi kaikenlaisia mahdollisia olemassa olevia ja keksittyjä suhteita, kaverien apua sekä omaa kekseliäisyyttämme. Lisäksi teimme pienen kurkistuksen Metropolian musiikin koulutusohjelman rahoitukseen ja opimme käymään kauppaa opintopisteillä ja tuntipalkkioilla. Koska tapahtumamme tarjosi tietyn määrän

opintopisteitä parillekymmenelle opiskelijalle, olimme oikeutettuja käyttämään tapahtuman hyväksi saatua opintopistemäärää vastaavan rahasumman koulutusohjelman rahoista. Näiden opittujen asioiden lisäksi saimme roimasti tottumusta eri tahojen lähestymisestä sähköpostitse ja puhelimitse. Aiemmin niin ankeat puhelut tuntemattomiin byrokratian poimuihin ovat tulleet helpommiksi lähestyä ja hoitaa.

Alkuideamme kolmesta teemasta toteutui tapahtumassa hyvin, konserteilla oli kullakin oma selkeä profiilinsa, joista jokainen toimi hyvin itsenäisesti, mutta sopi myös kokonaisuuteen niin "paperilla" kuin musiikillisestikin. Järjestelytyötä selkeytti se, että jokaisella konsertilla oli niin erilainen ilme, ja kunkin konsertin valmistelutyöt olivat varsin erilaisia. Monipuolisuudessaan tapahtuma oli oiva päätös monille Aikamme kamarimusiikkia -perinteeseen kuuluneille asioille. Kautta vuosikymmenten tapahtumalle tärkeitä asioita ovat olleet suomalainen musiikki, improvisaatio, konserttikokonaisuuksien kokoamisen ennakkoluulottomuus sekä yhteistyö vapaan taidekoulun kanssa. Aikamme kamarimusiikkia 2010 saattoi kaikki nämä osatekijät kunniallisesti eläkkeelle. Ainoa Aikamme kamarimusiikin osuus, jonka jouduimme resurssien vähyyden takia jättämään oman onnensa nojaan, olivat profiilikonsertit, joiden elämä jatkuu toivottavasti pitkänä ja onnellisena Aikamme kamarimusiikin manttelinperijän Ajassa -festivaalin hellässä huomassa.

Jälkeenpäin työmme merkittäviksi aikaansaannoksiksi osoittautui se, että nuorten säveltäjien teokset saivat konserteissamme toisia esityksiä sekä se, että tapahtumamme avulla meidän itsemme lisäksi myös monet muut nuoret säveltäjät ja muusikot jatkoivat yhteistyötä. Nykymusiikin kentällä kantaesitysten saaminen teoksille on kohtuullisen helppoa, mutta valitettavan useat teokset unohtuvat sen jälkeen. Toisesta esityksestä on tullut säveltäjien kesken jo käsite, sillä toisella esityksellä on teoksen leviämisen ja "eloonjäämisen" kannalta suuri merkitys. On ollut hienoa huomata, että tapahtumamme auttoi nuoria muusikoita verkostoitumaan, millä voi olla tärkeä merkitys työelämään siirtyessä.

Jos jokin olisi voinut mennä vielä paremmin, olisimme itsekkin ehtineet nauttia hienoista konserteista. Tällä kertaa olimme itse soittamassa tapahtuman neljästä konsertista kahdessa, mikä toki oli myös hienoa ja nautittavaa, mutta yleisöksi rauhoittuminenkin

olisi maittanut. Hyvä oppi projektistamme onkin se, ettei isoa soitto- ja organisointiurakkaa kannattane yhdistää samaan tapahtumaan. Yhdistelmäroolista selviää, ja onnistuimme jopa nauttimaan kummastakin puolesta, mutta loppuviikon tapahtuman jälkeen vietimme melko kuoliaina. Yhdistelmäroolien välttämistäkin tärkeämpänä saaliina meille jäi sen hoksaaminen, ettei kannata pelätä isojakaan projekteja. Tärkeän ja mieleisen asian eteen jaksaa kyllä ponnistella, eikä sitä tarvitse tehdä yksin -eikä kaksinkaan. Aikamme kamarimusiikki auttoi meitä löytämään ympäriltämme paljon hienoja auttamishaluisia ihmisiä. Kanssamuusikoihin ja muihin yhteistyökumppaneihin tutustuminen onkin ollut tuntuvin ja palkitsevin asia, joka tapahtuman järjestämisestä on jäänyt käteen. Olemmekin hyvin kiitollisia kaikesta siitä suuresta avusta, jota lähimmäisiltämme, ja kauemmaisiltakin, saimme sekä Muron perinnöstä. Aikamme kamarimusiikkia on tapahtuma, jota oli helppo jatkaa, koska talkoohengen kylvö- ja kasvatustyö oli jo tehty, meidän tarvitsi vain korjata hedelmät ja leipoa niistä jotain kivaa ilahduttavan suurelle yleisölle.

Lähteet

Kähkönen, Saana. 2007. Aikamme kamarimusiikin historiikki. Ammattikorkeakoulu Stadia, musiikin koulutusohjelma. Opinnäytetyö.

Löf, Risto. 2010. Julkinen, yksityinen Uotinen. Savon sanomat. 25.6.2010, 12.

Muro, Juan Antonio. 2009-2010. Suulliset tiedonannot.

Rautio, Saara. 2007. Uuden musiikin äärellä. Kokemuksia nykymusiikin opiskelusta. Ammattikorkeakoulu Stadia, musiikin koulutusohjelma. Opinnäytetyö.

Tiitinen, Anna. 2010. Rahaa laadulle. Rondo 6/2010, 24-27.

Opetussuunnitelmat:

Keski-Pohjanmaan ammattikorkeakoulu

http://www.cou.fi/ops/ops_ko.asp?kolohko=2&Pid=5&Sid=2&opinto=KKM&ops=S09K&poj=VVOP001 28.9.2011

Kuopion ammattikorkeakoulu

<http://musita.savonia.fi/files/sekalaiset/2009/musaopas0910.pdf> 28.9.2011

Lahden ammattikorkeakoulu

http://www.lamk.fi/material/ops0910_mus_esmu.pdf 28.9.2011

Metropolia ammattikorkeakoulu

<http://opinto-opas-ops.metropolia.fi/index.php?ctyyppi=1&c=787&clang=fi&dis=624>
28.9.2011

Pirkanmaan ammattikorkeakoulu

[http://ops.piramk.fi/cms/ops/ops.nsf/\\$all/D6CE5F97B19DECAFC22575A000436146](http://ops.piramk.fi/cms/ops/ops.nsf/$all/D6CE5F97B19DECAFC22575A000436146)
28.9.2011

Oulun seudun ammattikorkeakoulu

<http://www.oamk.fi/opiskelijalle/rakenne/opinto-opas/koulutusohjelmat/?sivu=ops&code=6013> 28.9.2011

Sibelius-Akatemia

<http://www.siba.fi/fi/opiskelu/opetussuunnitelmat/> 28.9.2011
http://www.siba.fi/attach/SibAopas10_Verkko3_Orkesterisoit.pdf 28.9.2011

Liitteet

- Liite 1 Kollaasi -Aikamme kamarimusiikkia 2010 –ohjelmalehtinen, -juliste ja –
lentolehtinen
- Liite 2 Kaikuja -konsertin äänite ja DVD
1. Wayne Siegel: East L.A. Phase
 2. Lotta Wennäkoski: balai
 3. Tomas Blumenkamp: Vier Stücke
 4. Per Norgård: Herttarouvasarja
 5. Kalevi Aho: 5 bagatellia
 6. Jonathan Harvey: Chu
- Liite 3 Kuulolle! –konsertin äänite 1 ja 2 sekä DVD 1 ja 2
1. Juha T. Koskinen: erBa
 2. Tiina Myllärinen: kolme laulua
 3. Tuomas Rounakari: Ama no Gawa
 4. Jaakko Kortesharju: Con
 5. Uljas Pulkkis: Trio viululle, pianolle ja sellolle
1. Lotta Wennäkoski: veno
 2. Markku Klami: JÄÄ
 3. Olli Virtaperko: Hetki
 4. Miika Hyytiäinen: ettette
 5. Jan-Mikael Vainio: Eldsjälen
- Liite 4 Miika Hyytiäinen: *ettette*, esitysohjeet ja partituuri
- Liite 5 Lotta Wennäkoski: *Veno*, partituuri
- Liite 6 Lehtiartikkelit ja -arvostelut
- Liite 7 Korvat auki –yhdistyksen teoskartoitus Aikamme kamarimusiikkia 2010
varten
- Liite 8 Kuvien ja tallenteiden käyttöluvat
- Liite 9 Yhteistyösopimus

